

Bogata de Jos--Umbra Ardealului pe degetele ploii

Ioan Daniel

BOGATA DE JOS — UMBRA ARDEALULUI
. PE DEGETELE PLOII

-Poem-

umbra Ardealului pe
degetele ploii de vară ce
se desface într-o floare de priviri de
pe Lupoia
și până la Ogrădeasa
e
satul acesta cântec de ciocârlie și umbră
pe mâna ta dreaptă
Bogata de Jos numit

încă
mai înainte
de a intra în hotarele sale dinspre
Vad venind
cu
brațele deschise satul aceasta te primește
într-un surâs de pomnițe de pădure și căpșuni de câmp
din Priloage culeși
de o aromă și o bunătate cum niciodată nu poți să o mai uiți

și locuri și hotare
de o rezonanță și un farmec cum nu poți să le mai uiți
ți se
întipăresc bine în minte
mai altceva ca în memoria calculatorului de zece gigabaiți

Armata
e primul hotar
e primul loc
ce-ți fură privirea cu pădurile ei mari și
pășunile întinse pentru vaci în special
pe partea stângă întinzându-se până la vârful dealului
dar
urmând drumul asfaltat
treci Printre Hotare și
ajungi la Dâmbu Crucii unde se face o curbă spre stânga
iar
în dreapta
un drum șchiop de ambele picioare
urcă sus pe deal

cu bucurie privind drept înainte înspre Ogrădeasa
care e ascunsă de dealul destul de peiziș
ce-ți frânează parcă picioarele să nu ajungi prea repede
sus
mai sus
pe pășunea de la Halauă

de câte ori n-am fost cu turma de oi pe acolo
de timpuriu în copilăria mea
în fruntea oilor
păscându-le cu grijă în cântecul ciocârliei
ce umplea pășunea până la Ogrădeasa

cu melodia aceea venită parcă dintr-o altă lume de basm
pe aripile vântului ce-mi mângâia obrajii
cu trîlul acela ce-ți trecea prin inimă până în adâncul sufletului de copil

turma de oi
păștea
păștea iarba cea bună și-i
auzeam suflul turmei mele atât de aproape
pe-o palmă de vânt
pe-o umbră de timp
când soarele strălucea sus
și-mi mângâia privirea și obrajii cu raze într-un surâs de vânt pe
palmele timpului

de acolo
de la Halauă
se vede pășunea spre Ogrădeasa și Zgleamăn
se vede în dreapta Măgura Vadului
și mai înspre dreapta Cetățaua Vadului
dealul acela gingaș
cu chip frumos
și ochii de sticlă ce-ți fură ființa pe palme de aer
dealul acela
unde se spunea în trecut
că erau uriași aciuiți pe acele meleaguri
urmând apoi Armata despre care am scris mai înainte

la Ogrădeasa
parcă am fost mai mult
arătându-le oilor pășunea
Ogrădeasa cu părul acela pe care nu-l uit niciodată
și tăl în jurul căruia crește păiuș
iar pe deasupra

zburau libelule de un albastru atât de viu că-ți fura și privirea și ochii

în atmosfera aceea romantică și scumpă cu oi
cu libelule în vara cea caldă

din gudulii
de floarea soarelui
de câte ori n-am făcut halauă
și le puneam pe cursul apei la poalele Zgleamănului
să curgă apa prin halăul acela mic
apoi ca o cascadă să cadă mai departe
putând s-o bei după ce se limpezea
în aroma aceea de vară
când oile pasc pe pășune
iar tu
poți să petreci în voie timpul pe care în palme-l aduni
flori din el să-ți croiești
după propria ta imaginație

mai sus
pe dealul acela cu spini
se întinde Zgleamănul
până sus de tot
înflorindu-ți privirile pe muchia norilor ce apa o poartă
când
îți fac cu mâinile salutându-te
într-un uriaș zâmbet alb în diverse nuanțe
o floare uriașă tot întinsul fiind

Bogata de Jos
e cântecul ciocârliei la Halauă când libelulele zboară
în picaj peste tăul de la Ogrădeasa
înflorindu-ți privirea cu mersul la umbră când soarele
arde
iar tu însetat

aștepti un pahar
de cuvinte în floare
pe mușchii de la Ogrădeasa
ce erau ca un pat de burete de astăzi la Cluj
parcă văd
Dealul Blaghii și Oveștene
coasta de lângă Vale până sus
pădurea
ce ne pofteste surâzând la umbră să ne așezăm pe iarba moale pentru un pahar de vorbă și odihnă
de unde
satul se vede până departe spre Vale în Sus

acolo
ne-am înfrățit cu iarba

și cu coasa
pe când tata trăia
eu
tata și frate-miu
de scârțâiau coasele prin iarba ce cădea la pământ în brazde
până am terminat de cosit
nu ne mai fugeau ochii spre sat
ci spre iarba ce ne chema s-o așezăm în brazde pe
muchia timpului rămas

Rupturile
și Valea Târgului
ne priveau tăcute alpaudându-ne
pe când cosașii din iarbă își mai luau zborul uneori

de câte ori nu am dus nuiiele mai groase de alun sau altceva de la Rupturi ca să le folosim la mazăre
mi-aduc aminte
cum odată trebuia să am grijă de prunii pe care

îi primiserăm de la colectiv
ca să nu ne dispară prunele de pe ei căci ne trebuia pentru silvoită
și
părinții mi-au dat de mâncare miere de albine
să-mi
pun cu mine

eram în vârful Coastei spre Valea Târgului
și
mi-am adus niște tufe cu frunze verzi
pe care le-am înfipt în pământ făcându-mi umbră
și de acolo îmi păzeam prunii încărcăți și
mă înfulecam cu mierea atât de bună și scumpă
că nici azi nu am uitat bunătatea aceea
atât de curată și fină

dar
peste sat
și mai sus de Dâmburi și de Citera
se întind Priloajele
unde în copilărie find cu oile
am găsit cam în iulie căpșuni copti de câmp
atât de buni și aromați că nu uiți niciodată aroma aceea
însă
puțini doar am găsit
acolo pe pășune

aproape de Stupțină înspre apus
este un delușor mic pe care era un corcoduș dacă nu greșesc

și din care în atâtea rânduri
mă săturam de corcodușe
am ajuns până la urmă
să-l consider ca al meu căci nu era mare

dincolo de drumul ce duce spre Citera
vizavi
e un alt deal puțin mai mare decât cel de unde mâncam corcodușe
și
pe acesta am urcat în dese rânduri privind peste sat și până
la Bărc
pe Poduri
sau în Poieni și Jii
ori pe Imașul din Sus

Bogata
e cântecul ploii de vară
e murmurul frunzelor vântul când bate
și-i apa ce curge la Roiba
e amintirea ce mă duce-n Poiana din Jos la mălai
cu mama când îl culegeam
dar nu ca altădată
mai mic când eram
și carăle soseau acasă cu mălaiu nedesfăcat
de ne umplea casa cu el
iar noi abia așteptam să începem desfăcatu
de vejii mânântepe pe care le puneam într-o parte
iar cucuruzii în cealaltă

eram copii mici
și ne jucam în vejii mânântepe
aruncându-ne ca pe o pernă pe ele
erau așa de moi
și ne îmbălsămam în mireasma aceea de cucuruzi și vejii
ce ne făcea inima să ne bată de bucurie

era frumoasă copilăria la țară
trăiam viața în milocul naturii
au fost clipe când eram plecat cu capra să o hrănesc
pe drumul Dălinii unde erau răchiți și spini
dar
am bucat-o odată
când într-o dimineașă am mers cu ea

deodată
am văzut norii peste Lornîț
că se înnegresc tot mai mult
și vântul a început să bată tot mai tare

mi-am luat capra de ață
și am luat-o la fugă cât am putut spre casă
am trecut Valea pe la Izvore într-o fugă
se înorase deja amar și cred că pe la Părău
a început să cadă ploaia cu gheață
am trecut într-o fugă pe lângă casa lui" bădiucu Ion a lelii Catalină și pe lângă casa lui" bădiucu Petre
a leliuchii Margaretă
și
pe când am ajuns acasă ploua deja cu putere și gheața cădea amar

cele mai frumoase clipe ale copilăriei mele le-am petrecut în Bogata
pe-o frunză de fag
o botă de alun
în Podu" Lacului cu drag
să fii tot mai bun
cu toți din jurul tău
că e un Dumnezeu
ce binele ți-l vrea
de-a pururi fericirea

Bogata de Jos
e murmurul vântului în Dâmbu li" Dan
și e privirea
de pe Poduri ce-o arunci înspre Poeni
în palmele ei
când ploaia te prinde
și-ți mută privirea spre norii ce-și varsă licoarea

îmi amintesc
o dată
o ploaie mare
a turnat cu găleata
pe Imașul din Sus
pe Poieni
pe la Bortă și
s-au strâns apele în puhoie
coborând cu putere uriașă la vale
Părăul s-a umplut de apa tulbure ce venea de pe Imaș
și de la Bortă
a luat cotețele unui om ce erau lângă drum
și al cărui nume l-am uitat
căci
apele erau fără măsură și măturau totul în cale
se auzeau bolovanii duși de apele furioase pe
fundul Părăului făcând un zgomot funebru
de-ți lua aproape urechile
cu urlatul acela sinistru

Bogata e cântecul ploii de vară
când ploaia e lină și doar udă pământul
când Lornițul îți surâde frumos spre Dâmbu li” Dan privind o dată cu tine
cu drag
pe palmele lui luându-ți chipul
08-01-2018 cluj